

Met-lijden...

Hebreeën 4:15 Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder zonde.

Je kent die momenten vast wel. Momenten waarin je medelijden voelt met een ander. Wat de ander is overkomen, de situatie waar die ander in vastzit, vreselijk. Je voelt mee met de ander. Soms ben je behoorlijk van slag. Vaak ervaar je dat je tekort schiet, al weerhoudt dat je er niet van om in actie te komen. Je wilt er zijn voor en met die ander.

In het Bijbelboek Hebreeën komt het woord medelijden ook voorbij, zoals in hoofdstuk 4:15. In dat vers gaat het over Jezus. Hij wordt hogepriester genoemd. Een hogepriester met verschillende kwaliteiten. Een daarvan is dat Hij medelijden met ons kan hebben. Een goed gekozen vertaling voor dat woord is 'met-lijden'. Jezus kan 'met-lijden'. Wat wil dat zeggen?

Allereerst, het 'met-lijden' van Jezus is meer dan alleen maar meevoelen. Hij is actief betrokken en helpt metterdaad. Hij draagt ons. Dat doet denken aan Jesaja 63:9: 'In al hun nood was ook Hijzelf in nood... In zijn liefde en mededogen heeft Hij hen zelf verlost, Hij tilde hen op en heeft hen gedragen, alle jaren door'. Jezus is daadwerkelijk met ons in het lijden. 'In ons lijden loopt God met ons op, Hij trekt met ons mee door het land van de pijn.'

In dat 'met-ons-zijn' helpt Jezus vervolgens van bovenaf en van binnenuit. Het is Jezus de Hogepriester die helpen kan van bovenaf. Hij is hoger dan de profeten, hoger dan de engelen, hoger dan aardse hogepriesters, bezoekmedewerkers, ambtsdragers enzovoorts. Hem is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde.

En tegelijk helpt Hij van binnenuit. Als mens kent Hij het verdriet, het gemis, de eenzaamheid enz. Als mens kent Hij de verleiding, de strijd tegen de zonde. Het kwaad heeft op allerlei manieren aan Hem getrokken. De zonde heeft op de deur van zijn hart gebonsd. Jezus kent je strijd, kent je gevecht. Hij snapt je en voelt je aan als geen ander.

Wat mooi als onze gevoelens van medelijden en behoefte om iets te doen, samenvallen met het vertrouwen op het 'met-lijden' van Jezus. Wat een cadeau als het 'met-lijden' van Jezus zichtbaar wordt in onze bezoeken en medeleven, in het luisteren naar en opzoeken van elkaar, in het tegemoet treden van elkaar op een gematigde en verstandige wijze. Het is een uitdaging om dat vorm te geven in het (onderlinge) pastoraat. Tegelijk misschien wel het mooiste wat we elkaar kunnen bieden. De juiste snaren raken en samen erachter komen: 'Niemand is ons meer nabij dan Hij'.

Ds. Gerrit van Wolfswinkel